

Sygn. akt VIII C 1175/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 3 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2016 roku w Ł.

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko A. Ł.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej A. Ł. na rzecz powódki M. K. kwotę 1.600 zł. (jeden tysiąc sześćset złotych) wraz z odsetkami ustawowymi, przy czym od dnia 1 stycznia 2016 r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, od dnia 3 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 914 zł. (dziewięćset czternaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
2. nakazuje pobrać od pozwanej A. Ł. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi kwotę 447,52 zł. (czteryście czterdzieści siedem złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem tymczasowo poniesionych kosztów sądowych.

Sygn. akt VIII C 1175/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 stycznia 2014 r. powódka M. K., reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem, wniosła o zapłatę przez A. Ł. kwoty 1.600 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 3 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty, jak również o zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu powódka podniosła, iż w dniu 29 sierpnia 2013 r. zawarła z pozwaną prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...) umowę sprzedaży stolarki drzwiowej w postaci 4 sztuk skrzydła Fornir Presto A1.1 80 P Fornir D. Mahoń, 4 sztuk ościeżnicy z płyty (...) typ E/W 80 P Fornir D. mahoń i 4 klamek wraz z montażem 4 sztuk ościeżnic i drzwi. Cenę strony ustaliły na kwotę 5.326,83 zł. W dniu zawarcia umowy powódka zapłaciła kwotę 1.600 zł. tytułem zaliczki. Do każdej ościeżnicy i drzwi producent (...) S.A. załączył kartę gwarancyjną zawierającą instrukcję montażu i zalecenia producenta. W punkcie 14 instrukcji montażu wskazano, że osadzoną i zabezpieczoną ościeżnicę należy zespolić z murem przy pomocy kotew lub kołków rozporowych średnicy 10 i pianki montażowej. Natomiast w punkcie 15 instrukcji montażu zalecono, aby po upływie 24 godzin zdemontować rozpórki i kliny, a następnie usunąć nadmiar pianki montażowej. Pomimo zwracania uwagi montażyści pozwanej wykonali montaż ościeżnic jedynie przy użyciu pianki montażowej kładzionej punktowo w odstępach 50- 60 cm. Ponadto montażyści już po upływie 40 min. chcieli usuwać kliny, aby założyć opaski, a następnie skrzydła drzwiowe. Pismem z dnia 21 października 2013 r. M. K. wezwała pozwaną do demontażu nieprawidłowo osadzonej ościeżnicy i ponowny jej montaż zgodnie z instrukcją montażu producenta. W odpowiedzi, pismem z 28 października 2013 r. pozwana odmówiła powyższemu żądaniu, twierdząc, że przeprowadzony przez nią montaż jest zgodny z instrukcją montażu producenta i przesyłając kartę gwarancyjną dotyczącą innych niż sprzedane powódce, ościeżnic drzwiowych wewnątrzklatkowych. Pismem z dnia 6 listopada 2013 r. M. K. ponownie wezwała pozwaną do prawidłowego montażu ościeżnic, natomiast pozwana pismem z dnia 19 listopada 2013 r. podtrzymała swoje stanowisko. Powódka w piśmie z dnia 24 grudnia 2013 r. po raz kolejny wezwała pozwaną do wykonania montażu ościeżnic zgodnie z instrukcją

montażu producenta, wyznaczając w tym celu 14 dniowy termin. Wobec odpowiedzi strony pozwanej zawartej w piśmie z dnia 27 grudnia 2013 r., M. K. w dniu 2 stycznia 2014 r. złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy oraz wezwała do zwrotu zaliczki w kwocie 1.600 zł. i odbioru ościeżnic wraz z opaskami. Zdaniem strony powodowej w związku z powyższym oświadczeniem powódki, umowę z dnia 29 sierpnia 2013 r. należy traktować, jakby nie została zawarta, a strony mają obowiązek zwrotu tego co sobie wzajemnie świadczyły, w tym pozwana ma obowiązek zwrotu zaliczki w kwocie 1.600 zł. dochodzonej przedmiotowym pozwem.

(pozew k. 2 - 7)

W dniu 24 marca 2014 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi wydał nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanej, aby zapłaciła na rzecz powódki kwotę 1.600 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 3 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 624,50 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

(nakaz zapłaty k. 52)

Od powyższego orzeczenia pozwana reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, złożyła sprzeciw, którym zaskarżyła w całości nakaz zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w uwagi nieistnienie roszczenia wobec braku podstawy faktycznej i prawnej odstąpienia od zawartej umowy. W uzasadnieniu strona pozwana podała, że nie wykonała montażu drzwi, ale z przyczyn leżących po stronie M. K., która zażądała zamontowania drzwi wewnętrznych w sposób w jaki montuje się drzwi wejściowe, czyli na kotwy, a nie na piankę montażową. Z uwagi na wykonanie drzwi z materiału (...) ich montaż w sposób wskazany przez powódkę, mógł doprowadzić do uszkodzenia materiału.

(sprzeciw k. 55- 58)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 306- 307)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. Ł. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...).

(wydruk z (...) k. 38)

W dniu 29 sierpnia 2013 r. M. K. zawarła z A. Ł. umowę sprzedaży stolarki drzwiowej w postaci 4 sztuk skrzydła Fornir Presto A1.1 80 P Fornir D. Małoń, 4 sztuk ościeżnicy z płyty (...) typ E/W 80 P Fornir D. małoń i 4 klamek wraz z montażem 4 sztuk ościeżnic i drzwi. Cenę strony ustaliły na kwotę 5.326,83 zł. W dniu zawarcia umowy powódka zapłaciła pozwanej kwotę 1.600 zł. tytułem zaliczki. Po zakończeniu i odbiorze prac powódka miała zapłacić pozostałą kwotę w wysokości 3.726,83 zł.

(zeznania powódki k. 307 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 85, zeznania świadka K. K. k. 87, umowa na wykonanie stolarki drzwiowej k. 12- 13, pokwitowanie k. 14, oferta handlowa k. 15- 17)

Do każdej ościeżnicy i drzwi producent (...) S.A. załączył kartę gwarancyjną zawierającą instrukcję montażu i zalecenia producenta. W punkcie 14 instrukcji montażu wskazano, że osadzoną i zabezpieczoną ościeżnicę należy zespolić z murem przy pomocy kotew lub kołków rozporowych (średnica 10) i pianki montażowej. Natomiast w punkcie 15 instrukcji montażu zalecono, aby po upływie 24 godzin zdemontować rozpórki i kliny, a następnie usunąć nadmiar pianki montażowej.

(karta gwarancyjna k. 18)

W dniu 17 października 2013 r. dwóch monterów rozpoczęło montaż drzwi. Pomimo zwracania uwagi monterzy pozwanej wykonali montaż ościeżnic jedynie przy użyciu pianki montażowej kładzonej punktowo. Ponadto

montażysty już po upływie 40 min. chcieli usuwać kliny, aby założyć opaski, a następnie skrzydła drzwiowe. Powódka nie wyraziła na to zgody i poleciła montażystom zabranie narzędzi.

(zeznania powódki k. 307 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 85, zeznania świadka K. K. k. 87, dokumentacja fotograficzna k. 92- 101, zeznania świadka P. Z. k. 103, zeznania świadka M. G. k. 104)

Pismem z dnia 21 października 2013 r. M. K. wezwała pozwaną do demontażu nieprawidłowo osadzonej ościeżnicy i ponowny jej montaż zgodnie z instrukcją montażu producenta.

(reklamacja k. 24)

W odpowiedzi, pismem z 28 października 2013 r. pozwana odmówiła powyższemu żądaniu, twierdząc, że przeprowadzony przez nią montaż jest zgodny z instrukcją montażu producenta.

(pismo pełnomocnika pozwanej k. 25)

Pismem z dnia 6 listopada 2013 r. M. K. ponownie wezwała pozwaną do prawidłowego montażu ościeżnic.

(reklamacja k. 35- 36)

Pozwana pismem z dnia 19 listopada 2013 r. podtrzymała swoje wcześniejsze stanowisko.

(pismo pełnomocnika pozwanej k. 37)

Powódka w piśmie z dnia 24 grudnia 2013 r. po raz kolejny wezwała pozwaną do wykonania montażu ościeżnic zgodnie z instrukcją montażu producenta, wyznaczając w tym celu 14 dniowy termin.

(reklamacja ostateczna k. 32- 33)

W piśmie z dnia 27 grudnia 2013 r. pozwana wezwała powódkę do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 3.726,83 zł. oraz po raz kolejny nie uznała reklamacji powódki.

(przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 34)

M. K. w dniu 2 stycznia 2014 r. złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy oraz wezwała do zwrotu zaliczki w kwocie 1.600 zł. i odbioru ościeżnic wraz z opaskami.

(oświadczenie o odstąpieniu od zawartej umowy, k. 23 zeznania powódki k. 307 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami z k. 86)

Montaż ościeżnic drzwiowych wykonany przez pozwaną, nie jest zgodny z instrukcją montażu wydaną przez (...) S.A. i zatwierdzoną aprobatą techniczną Instytutu (...). W aprobacie technicznej wskazano, że ościeżnicę należy mocować do muru za pomocą kotew lub kołków. Zastosowany przez montażystów sposób montażu ościeżnic drzwiowych w domu powódki jest zgodny ze stosowanymi zasadami sztuki budowlanej. Poza technologią montażu drzwi i ościeżnic drzwiowych z materiału (...) na kotwy, stosowane są również inne technologie, w tym na dyble lub wyłącznie na piankę montażową. W montażu występują wady polegające na nie całym wypełnieniu pianką przestrzeni pomiędzy ościeżem, a ościeżnicą, co osłabia przyczepność. W ościeżnicach pionowych zastosowano mocowanie pianką montażową w trzech miejscach, a w poziomych w dwóch miejscach na odcinkach po około 40 cm. Poza tym wadliwie dopasowano-przycięto opaski ościeżnic, w ten sposób tworząc odstęp, szparę od podłogi na ok. 8 mm.

(opinia biegłego S. S. k. 113- 119, dokumentacja fotograficzna k. 121- 122)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów, zeznań powódki i wymienionych powyżej świadków, a także opinii biegłego z zakresu budownictwa.

Na rozprawie w dniu 19 maja 2016 r. Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań prezesa zarządu (...) S.A. na okoliczność, że drzwi i ościeżnice powinny być zamontowane w domu powódki zgodnie z instrukcją montażu producenta. Na powyższą okoliczność została już przesłuchana w drodze pomocy prawnej świadek J. G., a przede wszystkim powyższa kwestia została dokładnie opisana w pisemnej opinii biegłego S. S.. Z kolei na rozprawie w dniu 20 października 2016 r. Sąd pominął dowód z uzupełniającej pisemnej opinii biegłego S. S., gdyż pozwana nie uiściła w ogóle zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego, a także dowód z przesłuchania stron w części dotyczącej pozwanej, która została wezwana prawidłowo na termin rozprawy, pod rygorem pominięcia dowodu z jej przesłuchania.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie powódka dochodziła od A. Ł. zapłaty kwoty 1.600 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 3 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty, tytułem zaliczki uiszczonej przy zawarciu umowy w dniu 29 sierpnia 2013 r. Stan faktyczny w znacznej części nie był sporny pomiędzy stronami, poza tym został udokumentowany licznymi pismami, przekazywanymi sobie przez obie strony. Spór dotyczył tego, czy montaż ościeżnic w domu powódki został przeprowadzony zgodnie z zasadami sztuki budowlanej, bez wad.

W ocenie Sądu strony zawarły w dniu 29 sierpnia 2013 r. umowę sprzedaży stolarki drzwiowej połączoną z jej montażem. Zgodnie z art. 627 kc do umowy zawartej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie, z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej. Wobec tego w niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz.U. 2002, Nr 141, poz. 1176 ze zm.). W myśl art. 6 powołanej ustawy za niezgodność towaru konsumpcyjnego z umową uważa się również nieprawidłowość w jego zamontowaniu i uruchomieniu, jeżeli czynności te zostały wykonane w ramach umowy sprzedaży przez sprzedawcę lub przez osobę, za którą ponosi on odpowiedzialność, albo przez kupującego według instrukcji otrzymanej przy sprzedaży.

Z kolei w myśl art. 636 § 1 kc jeżeli przyjmujący zamówienie wykonywa dzieło w sposób wadliwy albo sprzeczny z umową, zamawiający może wezwać go do zmiany sposobu wykonania i wyznaczyć mu w tym celu odpowiedni termin. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu zamawiający może od umowy odstąpić albo powierzyć poprawienie lub dalsze wykonanie dzieła innej osobie na koszt i niebezpieczeństwo przyjmującego zamówienie.

Zdaniem Sądu umowa o dzieło została wykonana przez pozwaną w sposób wadliwy, ale nie z powodów wskazanych przez M. K.. Co prawda montaż ościeżnic drzwiowych nie został wykonany przez pozwaną zgodnie z instrukcją montażu wydaną przez (...) S.A. i zatwierdzoną aprobatą techniczną Instytutu (...), gdyż w aprobacie technicznej wskazano, że ościeżnicę należy mocować do muru za pomocą kotew lub kołków. Jednak z opinii biegłego z zakresu budownictwa wynika, że zastosowany przez montażystów sposób montażu ościeżnic drzwiowych w domu powódki jest zgodny ze stosowanymi zasadami sztuki budowlanej, ponieważ poza technologią montażu drzwi i ościeżnic drzwiowych z materiału (...) na kotwy, stosowane są również inne technologie, w tym na dyble lub wyłącznie na piankę montażową. Natomiast co istotne, w montażu występują wady polegające na nie całym wypełnieniu pianką przestrzeni pomiędzy ościeżem, a ościeżnicą, co osłabia przyczepność. W ościeżnicach pionowych zastosowano mocowanie pianką montażową w trzech miejscach, a w poziomych w dwóch miejscach na odcinkach po około 40 cm. Poza tym wadliwie dopasowano- przycięto opaski ościeżnic, w ten sposób tworząc odstęp, szparę od podłogi na ok. 8 mm.

M. K. kilkakrotnie wzywała pozwaną do wykonaniu montażu ościeżnic w sposób jaki uważała za prawidłowy. W końcu powódka w piśmie z dnia 24 grudnia 2013 r. wezwała pozwaną do wykonania montażu ościeżnic zgodnie z instrukcją montażu producenta, wyznaczając w tym celu 14 dniowy termin, a w dniu 2 stycznia 2014 r. złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy, które w ocenie Sądu w związku z istnieniem wad dzieła, o których była mowa powyżej oraz wykonywaniem montażu ościeżnic niezgodnie z instrukcją dostarczoną przez producenta, jest skuteczne.

Zgodnie z art. 494 kc strona, która odstępuje od umowy wzajemnej, obowiązana jest zwrócić drugiej stronie wszystko, co otrzymała od niej na mocy umowy. Może żądać nie tylko zwrotu tego, co świadczyła, lecz również naprawienia szkody wynikłej z niewykonania zobowiązania. Skoro powódka dokonała skutecznego odstąpienia od powyższej umowy, mogła żądać zwrotu kwoty uiszczonej tytułem zaliczki na poczet ceny. W oparciu o powyższe rozważania Sąd zasądził od A. Ł. na rzecz powódki kwotę 1.600 zł.

Podstawę orzeczenia o odsetkach stanowi art. 481 § 1 kc w zw. z art. 455 kc. Zasadą prawa cywilnego jest, że dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne. Niespełnienie świadczenia w terminie rodzi po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (§ 2 art. 481 k.c.). M. K. pismem z dnia 2 stycznia 2014 r. złożyła oświadczenie o odstąpieniu od umowy. Zatem żądanie przez powódkę odsetek ustawowych od dnia 3 stycznia 2014 r. było w pełni uzasadnione.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając pozwaną jako stronę przegrywającą w całości, obowiązkiem zwrotu na rzecz powódki wszystkich kosztów procesu. Na koszty te złożyło się opłata od pozwu w wysokości 80 zł., zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego w wysokości 200 zł., wynagrodzenie pełnomocnika powódki w wysokości 600 zł. (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu) oraz 34 zł. tytułem kosztów opłaty skarbowej od dwóch pełnomocnictw.

W punkcie 2 wyroku Sąd nakazał pobrać od A. Ł. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi Widzewa w Łodzi kwotę 447,52 zł. tytułem tymczasowo poniesionych kosztów sądowych w postaci części wynagrodzenia biegłego S. S..

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.